

Ένα έτος από της κοιμήσεως του Μητροπολίτου Μαυροβουνίου κυρού Αμφιλοχίου (1938-2020)

/ [Επικαιρότητα](#)

**Στο εντευκτήριο του Ιερού Καθεδρικού Ναού της Αναστάσεως στην
Podgorica, Αύγουστος 2019**

Ένας χρόνος **έκλεισε χθες** από την σεπτή κοίμηση του Σεβ. Μητροπολίτου Μαυροβουνίου και Παραθαλασσίας, κυρού Αμφιλοχίου Ράντοβιτς (г. Амфилохије Радовић), ή πορεία του όποιου τόσο ως Ιερέως όσο και ως Αρχιερέως υπήρξε λίαν φωταυγής και έπάξια!

Ό άγαπητός, σεβαστός και πολύκλαυστος Γέροντας, ως στοργικός Πατέρας, ως ταπεινός Ποιμενάρχης, ως έξαιρετος Θεολόγος, ως άνεπιτήδευτος Δεσπότης, υπήρξε ή καρδιά και ή ψυχή του Μαυροβουνίου, τó πνευματικό άλεξικέραυνο προστασίας του προσφιλοϋς ποιμνίου του και ό έπίρροθος χειμαζομένων και άναξιοπαθούντων. Αναγέννησε έκ τών τεφρών τής άθείας τήν Έκκλησία του

Μαυροβουνίου, ανόρθωσε καὶ ἀνεκαίνισε τὶς Ἱερὲς Μονὲς περιλαμβάνοντας πληρώματα ἐκλεκτὰ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, μοναζουσῶν καὶ μοναζόντων. Ἀγαπήθηκε βαθειὰ ἀπὸ τὸ ποίμνιό του.

Τὸ Μαυροβούνιο εἶναι μιὰ υπέροχη χώρα, πανέμορφη, μοναδική, ἡ χώρα τῶν ψηλῶν βουνῶν καὶ τῶν φιλόξενων ἀνθρώπων ... βαθειὰ θρησκευομένων καὶ ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων. Τὰ φυσικὰ φιόρδ της εἶναι πολὺ πιὸ ὁμορφα ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς Σκανδιναβίας, τὰ ὄρη της εἶναι «πίονα» καὶ «τετυρωμένα», ὁ δὲ λαὸς της πολέμησε ἐν συμμαχίᾳ μὲ τὸν ἐλληνικὸ ἐναντίον κοινῶν ἐχθρῶν ποὺ ἐξέφραζαν τὸν σκοταδισμό, τὸν ὀλοκληρωτισμὸ καὶ τὴν βαρβαρότητα τόσο στὸ ἀπώτερο ὅσο καὶ στὸ πιὸ πρόσφατο παρελθὸν ... Γόνος παλαιᾶς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας, ὁ ἐκλιπὼν Μητροπολίτης ὑπῆρξε πολὺ καλὸς γνώστης τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Θεολογίας, ἐνῶ ἔχοντας σπουδάσει καὶ ὑπηρετήσῃ καὶ στὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐξεπόνησε τὴν Διδακτορικὴ Διατριβή του, ἦταν καὶ τέλειος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας. Μία ἀπὸ τὶς πλέον χαρακτηριστικὲς ρήσεις του ποὺ θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστη, ὅταν τὸν ρώτησα ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσω στὰ ἀγγλικά γιὰ τὴν παρουσίαση διαλέξεώς μου γιὰ τὴν Ἁγία Ἀλίκη στὴν Podgorica, ἦταν: «ὄχι, ἐδῶ μιᾶμε μόνον Σερβικά καὶ Ἑλληνικά!» ... καὶ πράγματι μίλησα στὰ Ἑλληνικά, μιὰ καὶ τὰ Σερβικά μου εἶναι στοιχειώδη, ἐνῶ ἡ διάλεξή μου μεταφραζόταν ταύτοχρόνως στὰ Σερβικά. Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ τὸν εἶδα στὸ Μαυροβούνιο (Αὐγούστος 2019) σκεπτόμουν νὰ ἀναχωρήσω τὴν ἡμέρα μιᾶς πανηγύρεως γνωστῆς Ἱ. Μονῆς, κι ὅταν του τὸ εἶπα μοῦ ἀπάντησε: «ὄχι, νὰ μὴν φύγεις, νὰ ἔλθεις στὸ Μοναστήρι», ὅπου καὶ τὸν εἶδα γιὰ τελευταία φορὰ νὰ τελεῖ τὴν Θεία Εὐχαριστία. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα (Ὀκτώβριος 2019) ἡ (τελευταία) συνάντησή μας ἦταν πολὺ σύντομη, ἐνῶ γιὰ ὑστάτη φορὰ ἄκουσα τὴν φωνή του τὸν Αὐγούστο τοῦ 2020 τηλεφωνικῶς ... Θλιβόμενος ποὺ δὲν εἶχε δεῖ ἀκόμη τὸν ψηφιακὸ δίσκο μὲ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Ἀλίκης ποὺ ἐξεδόθη μὲ ἔξοδα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαυροβουνίου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα του, ἀλλὰ μοῦ εἶπε: «μὴν στενοχωριέσαι, ὅταν ξανάλθεις θὰ τὰ φέρεις ἐσὺ» ... οἱ ἄσχημες περιστάσεις τῆς πανδημίας δὲν τὸ ἐπέτρεψαν. Ἡ πανδημία ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἀσθένειάς του καὶ δυστυχῶς τὸ μοιραῖο ἐπῆλθε πέρυσι Παρασκευὴ 30ῆ Ὀκτωβρίου 2020 τὶς πρωινὲς ὥρες. Ἡ κοίμησή του μᾶς γέμισε πένθος καὶ ὀδύνη ...

Ὁ Μητροπολίτης Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κετίγνης (Митрополит Црногорско-Приморски, Архиепископ Цетиньски), κυρὸς Ἀφιλόχιος, κατὰ κόσμον Χρίστος Ράντοβιτς (Ристо Радовић), γεννήθηκε στὴν Μοράτσα (Морача) τοῦ Μαυροβουνίου στὶς 7 Ἰανουαρίου 1938. Μετὰ τὴν φοίτησή του στὸ Θεολογικὸ Σεμινάριο τοῦ Ἁγίου Σάββα στὸ Βελιγράδι, ἀπεφοίτησε ἐπιτυχῶς ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βελιγραδίου τὸ 1962. Τὸ 1966 ἐκάρη Μοναχὸς ἐν Ἑλλάδι (Κεφαλληνία). Πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη τὸ 1968. Στὶς 15 Ἰουνίου 1973

άνεκηρύχθη Διδάκτωρ Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Διδακτορικὴ Διατριβή: *Τὸ Μυστήριον τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν τῇ Θεολογίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ*). Ἦταν πολύγλωσσος καὶ ἐμβριθέστατος Θεολόγος. Στὶς 16 Ἰουνίου 1985 ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Βανάτου (Βαһат). Στὶς 30 Δεκεμβρίου 1990 ἐξελέγη Μητροπολίτης Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας. Τὸ ἔργο του, οἱ γνώσεις, ἡ καλwsύνη, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ φιλανθρωπία, ἡ ὀρθόδοξη συνείδησή του, ἀλλὰ καὶ οἱ δυσκολίες ποὺ ἀντιμετώπισε ἀδιαλείπτως (ιδίως κατὰ τὸν τελευταῖο χρόνο μὲ τὶς γνωστὲς προσπάθειες δημιουργίας σχισματικοῦ μορφώματος) εἶναι τῷ ὄντι καὶ σημαντικὰ καὶ μεγάλα. Ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ εὐλάβεια ἔτρεφε πρὸς τὴν Ἀγία Οἰκογένεια τῶν Ἀνακτοπαθοφόρων Νεομαρτύρων Ρομανῶφ.

Ἀμφιλοχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου, τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας, τοῦ καὶ Ἀρχιεπισκόπου Κετίγνης· Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Πατριαρχείου Πεκίου, ἡμῶν τε Πατρὸς καὶ Ἱεράρχου, αἰωνία ἡ μνήμη!

Στην σύντομη ψηφιακὴ ταινία που ακολουθεῖ ἀκούγεται ἀρχικῶς ὁ πολυχρονισμὸς του ἐπίσης κοιμηθέντος μακαριστοῦ Πατριάρχου Σερβίας, κύρου Εἰρηναίου, καὶ κατόπιν ὁ πολυχρονισμὸς του Σεβ. Μητροπολίτου Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλάσσιας, κύρου Ἀμφιλόχιου (Μαυροβούνιον, Αὐγyστος 2018).

Ευχόμεθα ἡ μνήμη του νὰ παραμείνει ἀνεξίτηλη, τὸ δὲ παράδειγμά του ἀείφωτος ἀστήρ καὶ ὁδηγὸς τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν συνεχιστῶν τοῦ παναρίστου καὶ πολυσχιδοῦς ἔργου του! Ἰδιαιτέρως ἐκφράζουμε τὰ συγχαρητήρια καὶ τὶς εὐχὲς μας στὸν νεοεκλεγέντα καὶ ἐνθρονισθέντα Σεβ. Μητροπολίτη Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας κ.κ. Ἰωαννίκιο, ἔνθερμο ἀγωνιστὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπάξιο συνεχιστὴ τοῦ μακαριστοῦ Δεσπότη κυροῦ Ἀμφιλοχίου.

Δρ Ἀλίκη Μαραβέλια

Ἑλληνικὸν Ἰνστιτοῦτον Αἰγυπτιολογίας